

Μητρ.Πατρών: “Το κάλλος της Αγίας Σοφίας, παραμένει ανέπαφο, αμείωτο, ζη μέχρι σήμερα”

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πατρών](#)

Την Τετάρτη 29 Μαΐου 2019 τελέσθηκε Θεία Λειτουργία με την ευκαιρία της επετείου της Αλώσεως της Κωνσταντινουπόλεως στον Ίερὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ Εὐαγγελιστρίας Πατρών, προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρών κ.κ. Χρυσοστόμου καὶ συλλειτουργούντων του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κανάγκας κ. Θεοδοσίου καὶ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Κερνίτσης κ. Χρυσάνθου.

Ακολουθεῖ αναλυτικὰ ἡ ανακοίνωση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως:

Στὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος ἐτέλεσε ἱερὸ μνημόσυνο ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ἀοιδίμων ὑπερασπιστῶν καὶ προμάχων τῆς Πόλεως, Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου καὶ τῶν συμπολεμιστῶν αὐτοῦ, οἱ ὅποιοι ἔπесαν ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τῆς Βασιλίδος, ὡς καὶ πάντων τῶν σφαγιασθέντων καὶ καθ' οἷονδῆποτε τρόπο μαρτυρικῶς τελειωθέντων κατοίκων τῆς Κωνσταντινουπόλεως

κατά τήν Ἑλωση καί τοὺς μετέπειτα χρόνους τῆς δουλείας.

Ὁ Σεβασμιώτατος στήν ὁμιλία του ἀνέφερε μεταξύ τῶν ἄλλων: «...Ἡ Πόλις ἐάλω. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι χάσαμε τὰ μάτια μας, τὸ θησαυρό μας τὸν ἀνεκτίμητο. Χάσαμε τῆς οἰκουμένης τὸν στέφανο καὶ τὸν ἀδάμαντα. Χάσαμε τὴν Ἀγιά Σοφιά μας, «τὸν τῆς οἰκουμένης ὀφθαλμόν», ὡς χαρακτηρίζει τὴν μεγάλη Ἐκκλησιά μας ὁ Ἀγιώτατος Πατριάρχης Φώτιος. Ἐγινε στήν ἀρχὴ τζαμί, σήμερα, λέγεται μουσεῖο. Χάθηκε ἡ παλιά της δόξα. Μόνο ἂν μπῇ κανεὶς στήν Ἀγιά Σοφιά θὰ μπορέσῃ νὰ καταλάβῃ τὸ μεγαλεῖο τοῦ Γένους, ἀλλὰ καὶ τὴν συμφορὰ του.

Τὸ φῶς ἐσβέσθη. Τὰ ψηφιδωτὰ ἐκαλύφθηκαν. Ἡ Θεία Λειτουργία ἔπαψε καὶ δὲν τελεῖται πιά. Ἀλλ' ὅχι, τί λέγω, ὅχι, ἡ δόξα λάμπει. Κλεῖστε τὰ μάτια σας καὶ ταξιδέψτε ἐκεῖ καὶ θὰ δῆτε τὸ Σταυρὸ νὰ λάμπῃ στήν κορυφὴ τοῦ τρούλου, τὸν οὐρανὸ νὰ ἀκουμπᾷ στοὺς ἀέρινους θόλους καὶ τὸν ἥλιο νὰ χρυσοστεφανώνῃ τὸ καμάρι τῆς φυλῆς μας. Κλεῖστε τὰ μάτια ἀδελφοί μου καὶ ναί, θὰ δῆτε τὸν Πατριάρχη, νὰ μπαίνει μεγαλοπρεπῶς καὶ νὰ εὐλογῇ, νὰ λειτουργῇ χρυσοφορεμένος καὶ τὸν αὐτοκράτορα στὸν Θρόνο. Κλεῖστε τὰ μάτια σας καὶ θὰ ἀκούσετε τοὺς πολυμελεῖς χοροὺς τῶν ψαλτῶν νὰ ψάλλουν οὐράνιες – ἐπίγειες μελωδίες, ποιὸς ξέρει, μαζὶ μὲ τοὺς ἀγγέλους «Τὸν Δεσπότην καὶ τὸν Ἀρχιερέα» καὶ ὅλος ὁ Λαός, οἱ χιλιάδες τῶν Ρωμηῶν νὰ εὐγνωμονοῦν τὴν Παναγία. «Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια». Κλεῖστε τὰ μάτια σας καὶ θὰ ἀκούσετε φωνές Ἑλλήνων καὶ θὰ δῆτε πατήματα Ρωμηῶν.

Ναί, ναί, τὸ κάλλος τῆς Ἁγίας Σοφίας, παραμένει ἀνέπαφο, ἀμείωτο, ζῇ μέχρι σήμερα καὶ θὰ ζῇ ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος.

Τὸ κάλλος της ζῇ μέσα στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, ἡ ὁποία μετὰ τὴν ἄλωση καλλιεργεῖ σ' ὅλους τοὺς Ὁρθόδοξους Λαοὺς τὸν Ὁρθόδοξο Πολιτισμὸ καὶ τὸ Ὁρθόδοξο Ρωμαϊκὸ ἦθος. Αὐτὸ τὸ κάλλος, θέρμανε τὶς καρδιὲς τῶν σκλάβων, αὐτὸς ὁ σταυρὸς πύργωσε τὴν ἐλπίδα, αὐτὸ τὸ φῶς ἀπὸ τὸ Ἅγιο Βῆμα τῆς Ἀγίας Σοφίας φώτισε στὰ σκοτάδια τετρακόσια ὀλόκληρα χρόνια .

Σ' αὐτὸ τὸ φῶς, σ' αὐτὸ τὸ κάλλος, ὀφείλουμε τὴ λευτεριά μας.

Αὐτὸ τὸ φῶς αὐτὸ τὸ κάλλος ποὺ τὸ κράτησαν οἱ πατέρες μας τόσες καὶ τόσες γενεές, καλούμεθα νὰ τὸ ἐγκολπωθοῦμε καὶ νὰ τὸ κρατήσουμε, ιδιαίτερα σήμερα ποὺ ἡ νεοελληνικὴ παιδεία προβάλλει τὸν ἐξευρωπαϊσμό μας ὡς τὴν μεγάλη ἰδέα τοῦ Ἑθνους.

Ἡμέρα τῆς ἀλώσεως καὶ μὲ τὸ μυαλὸ μας φέρνομε σὲ ἀντιστοιχία τὰ γεγονότα τῆς ἀλώσεως μὲ τὴν σύγχρονη πραγματικότητα.

Τὰ γεγονότα τοῦ 1453 βοοῦν καὶ μαρτυροῦν, τὰ σημερινὰ μᾶς προβληματίζουν. Καὶ σήμερα διαγράφονται δύσκολες στιγμὲς καὶ βρισκόμαστε μπροστὰ σὲ δύσκολες ἐπιλογὲς καὶ καλούμεθα νὰ πάρουμε ἀποφάσεις οἱ ὁποῖες θὰ εἶναι καθοριστικὲς γιὰ τὶς τύχες τοῦ Ἑθνους. Ἡ σημερινὴ ἡμέρα δίνει τὸ μήνυμά της. Ἄν θέλουμε νὰ ὑπάρξουμε ὡς Ἑθνος καὶ ὡς Ὁρθόδοξος Λαὸς μὲ προορισμὸ τὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ καὶ ἂν πρέπει νὰ διατηρήσουμε τὴν ταυτότητά μας καὶ τὴν αὐτοσυνειδησία μας κι ἂν δὲν πρέπει νὰ χαθοῦμε στὸ χωνευτήρι τῶν πολιτισμῶν, ὀφείλουμε :

α) Νὰ φυλάξουμε τὴν πίστη τῶν Πατέρων μας. Ἐκείνη τὴν πίστη γιὰ τὴν ὁποία ἀγωνίστηκαν καὶ ἔπεσαν ὁ Κων/νος Παλαιολόγος καὶ οἱ συμπολεμιστές του καὶ νὰ τὴν διατηρήσουμε. Αὐτὲς οἱ ἀξίες, παρὰ τὸ ὅτι τὸ Γένος μας πέρασε διὰ πυρὸς καὶ σιδήρου, διετηρήθησαν μέχρι καὶ σήμερα. Καὶ τότε πολεμήθηκαν καὶ σήμερα τὸ ἴδιο γίνεται. Τότε δὲν χάθηκαν παρὰ τοὺς ἐξισλαμισμοὺς, τὸ παιδομάζωμα καὶ τόσα ἄλλα. Σήμερα κινδυνεύουν νὰ χαθοῦν γιατί βάλλονται πανταχόθεν. Ἀπὸ τὸν ἄκρατο εὐδαιμονισμό, τὸν ὕλισμό, τὴν ἠθικὴ διαφθορά, τὰ παντός εἶδους ναρκωτικὰ ποὺ εἶναι χειρότερα ἀπὸ τὸ παιδομάζωμα καὶ καταστρέφουν ψυχὲς νέων ἀνθρώπων σὲ μεγαλύτερη ἔκταση. Σήμερα αὐτὲς οἱ ἀξίες κινδυνεύουν ἀπὸ

τήν λεγομένη νέα παγκόσμια τάξη πραγμάτων, μιά νέα πολιτική καὶ οἰκονομική δουλεία.

Αὐτοὶ οἱ φοβεροί, οἱ ἀπαίσιοι δυνάστες, δροῦν μεθοδικά, μὲ ἐπιστημοσύνη προκειμένου νὰ ἀλώσουν καὶ νὰ ἐκπορθήσουν ψυχὲς καὶ συνειδήσεις.

Καὶ μεῖς πολλές φορές, στὸ ὄνομα ἑνὸς δῆθεν ἐκσυγχρονισμοῦ, θυσιάζομε ἀντὶ πινακίου φακῆς, τὰ ἀγιώτερα καὶ τιμιώτερα, θεσμοὺς Ἱεροὺς καὶ πατροπαράδοτους, ἀξίες ἀκατάλυτες, ὅπως: Ἐκκλησία, οἰκογένεια, ἠθική, Ἑλληνορθόδοξη Παιδεία, προσωπικὴ Ἐλευθερία.

β) Νὰ ζήσουμε ὡς Λαὸς μὲ κέντρο τὴν Ἀγία μας Ἐκκλησία, τὴν Ὁρθόδοξη πίστη μας ἢ ὁποία ἐλευθερώνει, φωτίζει, ἀγιάζει. Νὰ μὴ παροργίζουμε τὸν Θεὸ μὲ τὶς ἁμαρτίες μας , μὲ τὴν ἀποστασία ἀπὸ τὸ θέλημά του. Ὅσakis συνέβησαν αὐτά, ὁ Λαὸς ἔκλαυσε πικρῶς διὰ τὰς ἁμαρτίας του καὶ ἐθρήνησε ὡς ὁ Ἰσραὴλ ἐν χώρᾳ δουλείας καὶ ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος. (Νὰ μὴ παροργίζωμε τὸν Θεὸ μὲ νομοθετήματα τὰ ὁποῖα εἶναι ξένα μὲ τὸ ἦθος τοῦ Γένους μας, μὲ τὶς ἀξίες καὶ τὰ ἰδανικά του).

Μνήμη τῆς ἀλώσεως σήμερα, Ἀδελφοί μου.

Καὶ ἂν ἡ πόλις ἐάλω, οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἔπαψε ἡ πνευματικὴ τῆς ἀκτινοβολία, οὐδέποτε ἔπαψε νὰ εἶναι ἡ προκαθημένη τῆς ἀγάπης μας, αὐτὴ ἡ βρυσομάνα, πού ἀκόμα σκλαβωμένη, ποτίζει καὶ σήμερα καὶ θὰ ποτίζει γιὰ πάντα τοῦ Γένους μας τὶς Ἁγίες ρίζες.

Ἡ Πόλη δέν παραδόθηκε. Εἶναι ζωντανή. Ὁ Βασιληάς δέν εἶναι μαρμαρωμένος, ἀλλὰ ζεῖ μέσα στὶς καρδιές ὅλων ὅσοι αἰσθάνονται Ρωμηοί. Ἡ Κωνσταντινούπολη ζεῖ σέ ὅλα τὰ πλάτη καὶ μήκη τῆς γῆς, ὅπου σήμερα ὑπάρχει Ρωμαϊκὴ ψυχὴ καὶ καρδιά.

Τό Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, εἶναι ὁ ἱερός πυρήνας γύρω ἀπὸ τὸν ὁποῖο ἐνοῦται τὸ ὄνειρο ὅλων τῶν Ὁρθοδόξων Ἑλλήνων καὶ γιατί ὅχι Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν γιὰ τὴν ἀνάσταση τῆς πεπτωκυίας σκηνῆς.

Εἶναι ἡ ἱερὰ Ἑστία τοῦ Γένους, ἡ ὁποία πιστεύομεν ἀκραδάντως, ὅτι χάριτι Θεοῦ, θὰ παραμένῃ παρὰ τίς δυσκολίες, ἀναμένῃ γιὰ νὰ θερμαίνῃ καὶ νὰ φωτίζει τοῦ γένους τὴν πορεία καὶ τίς ψυχές μας.

Τό Πατριαρχεῖο παρὰ τὰ κατὰ καιροὺς δεινὰ καὶ τὰ προβλήματα τὰ ὁποῖα ἀντιμετώπισε καὶ ἀντιμετωπίζει ἀποδείχτηκε, εἶναι καὶ θὰ παραμένῃ ὁ συνεκτικὸς δεσμὸς τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, Ἑλλήνων καὶ μή, πάνω ἀπὸ Ἔθνη, χρώματα, γλῶσσες καὶ φυλές, συνεχίζοντας τὸν ρόλο τοῦ ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Ἐσφαγμένου Ἀρνίου καὶ τῆς σωτηρίας τῶν Ἀνθρώπων.

Ἡ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, θὰ παραμένῃ ὁ ἥλιος τῆς ζωῆς μας, καὶ τό ἱερὸ ὁρόσημο τῆς πορείας μας. Θὰ εἶναι ὁ εὐλογημένος προορισμὸς μας καὶ τὰ πάντα στὴ ζωὴ μας θὰ ὑφαίνονται γύρω ἀπ' αὐτήν. Ὅλοι θέλουν νὰ τὴν ἐπισκεφθοῦν καὶ ὅσες φορές καὶ ἐάν πᾶνε, εἶναι σὰν νὰ τὴν ἐπισκέπτονται γιὰ πρώτη φορά. Ἡ ψυχὴ ἔλκεται ἀπὸ τό μεγαλεῖο τῆς καὶ τὴν πνευματικὴ τῆς ἀκτινοβολία καὶ λαμπρότητα.

Ὅσοι δέν πρόφτασαν νὰ πᾶνε ἢ δέν θὰ μπορέσουν νὰ τὴν ἐπισκεφθοῦν, τὴν ἔζησαν καὶ τὴν ζοῦν μέ τὸν δικό τους συγκλονιστικὸ, ἐσωτερικὸ βιωματικὸ τρόπο.

Ὅσο καὶ ἂν κάποιοι σήμερα ἀγωνίζονται νὰ ἀμβληνθοῦν οἱ ὅποιες ἀναφορές στὴν κοιτίδα τοῦ Γένους καὶ στὶς ἀλησμόνητες πατρίδες, πρέπει νὰ γνωρίζουν ὅτι στό αἶμα τῶν Ἑλλήνων, ὑπάρχει ἡ ρίζα, ἡ φύτρα ἡ πνευματικὴ, ἡ ἔνωση μέ τὰ ζώπυρα τοῦ πολιτισμοῦ μας καὶ τῆς ἱστορίας μας.

Γιὰ τὴν Κωνσταντινούπολη θὰ μείνῃ μέχρι τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος ὁ λόγος τοῦ κλεινοῦ καὶ θεωρημονοῦ Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ:

« Ὡ Κωνσταντίνου κλειτὸν ἔδος μεγάλου.

ὀπλοτέρη Ῥώμη, τόσσον προσφέρουσα πολλήων,

ὀσσάτιον γαίης οὐρανὸς ἀστερόεις»

(Γρήγ. Θεολ. ποίημ. 1')

δηλ. « Ὡ δοξασμένη καθέδρα τοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, νεώτερη Ῥώμη, ποὺ τόσο ξεπερνᾷς κάθε ἄλλη πόλι.

ὅσο τὴν γῆ ὁ ἀστροστόλιστος οὐρανός....» .

Καὶ ἐπειδὴ τὸ ποίημα αὐτὸ ἴσως εἶναι βαρὺ γιὰ τὴν ἀκοὴ καὶ δυσνόητο ἀπὸ τὸν νοῦ τοῦ σημερινοῦ Ἑλληνα ποὺ ζῇ τραγικὰ καὶ «μεγαλόπρεπα» τὴν ἐποχὴ τῆς Ἑλληνικῆς λεξιπενίας, ἅς τελειώσωμε μὲ ἓνα ἀπλοῦν ποίημα ἐνὸς Ἑλληνα Μουσικοσυνθέτη:

«Πόλι γλυκειά, πόλι ἀγαπημένη,

πόλη ζωή, πόλι ἐλπίδα,

πόλι Θεοῦ, πόλι μὴ κλαῖς

Τό ἀπόγευμα στὴν Διακείδιο Σχολή Λαοῦ Πατρῶν, μέ τὴν εὐκαιρία τῆς ἐπετείου τῆς Ἀλώσεως ὠμίλησε θαυμάσια ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μάνης κ. Χρυσόστομος μέ θέμα: Βυζάντιο: Ἕνας κόσμος γεμάτος Ὁρθοδοξία» σέ μιά αἰθουσα τὴν ὁποία κατέκλυσε πλῆθος εὐσεβοῦς Λαοῦ.

